

විනීය පුෂ්පරත්න ජාතකය

තවද සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි උකට්ඨිවූ වහන්දෑ නමක් දැක වදාරා මහණ කුමක් නිසා උකට්ඨිදැයි විචාරා පියමන් ආදියෙහි දක්ෂවූ මාගේ පුරාණ දුකිකාව නිසා උකට්ඨිවීම් දන් වන්නා පළමුව මහණ ඇ නිසා උල ඉඳුවා අවිච්චිතකයට ගියේවේදැයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්?

යටගිය දවස බරණැස්නුවර බුන්මදක්ක නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුන් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ ආකාශස්ථ දේවතාව උපන්සේක. එසමයෙහි කාර්තික උත්සව දවසෙක දුක්ඛිත පුරුෂයෙක් තමාගේ ඇති රෙදි කඩ පොළ දෙකක් යහපත් කොට අපුල්ලා සියයක් දෙසියයක් විවර පටබිඳ ගෙයි තබා උත්සව දවස් අඹුවන් විසින් ළඟට අවුත් වනුක් මලෙහි පැය ඇති කඩක් ඇඳගෙන තොප හා මා හා සිපගෙන විටියේ කෙළින්ට උවමැනවැයි කීහ. එවිට පුරුෂයා කියන්නේ මා දුක්ඛිතවූ මට වනුක්මලේ පැය ඇති පිළි කොයින් දැයි මාගේ අපුල්ලා තිබූ සුදුකඩ ඇත. ඒ ඉතකඩ ඇඳගෙන කෙළවයි කීහ. එසේ කීවත් ඕනොමෝ කියන්නී වනුක්මලේ පැය ඇති ඉත කඩක් ලදොත්විනා මා කෙළිනා කෙළිනැත, සුදුකඩ ඇඳගෙන කෙළින්ට අභිප්‍රාය ඇත්නම් අනික් බිරින්දක් ඇරගෙන කෙළයවයි කීහ. එපවත් පුරුෂයා අසා නැවත යාවඤාකොටත් ස්ත්‍රිය විසින් කියන්නී පිරිමින් විසින් සිතුකල කුමක් බැරිද රජ්ජුරුවන්ගේ වනුක්මලේ වත්තට ගොසින් මල් කඩා ගෙන එවයි කියන්නා ඊට පුරුෂයා කියන්නේ රජ්ජුරුවන්ගේ වනුක්මලේ වත්තට ගොසින් මල් කඩාගෙන එන්නා තිබා කර ඔසවා බලන්ටත් මට බැරියයි කියන්නා රාත්‍රියෙහි ගොසින් කරණ සොරකම් බැරිදැයි කියා තත්පර විසින් ස්ත්‍රියගේ අභිප්‍රාය මැඩගත නොහෙන පුරුෂයා විසින් යහපතැයි ගිවිස නුවරින් පිටත ගොස් වැට පැන වත්තට වන්නාහ. වත්ත බලන මනුෂ්‍යයෝ ඔහු වැට පැණි නියාව අසා ගොස් සොරෙක්වනැයි යුහුව එතනට ගොස් ඔහු අල්වා පිටිතල භයා බැඳ රැ උයනේ රඳවා පානවූ ගමනේ රජ්ජුරුවන්ට පැකල්හි රජ්ජුරුවෝ උයනේදී අල්වාගත්කල මට පානේ කින්දැයි දිවස් උල ඉඳුවයි කීහෙයන් වද බෙරගස්වා ගෙනගොසින් දිවස් උල ඉඳවූහ. දිවස්උල ඉඳවූ වේදනාද කඩවුන් විසින් තියුනු මුවහත් ඇති කුඩින් ඇස සරණා වේදනා හා මේ එකක්කොට නොසිතා මාගේ සොඳ බිරින්ද වනුක් මලින් රැඳුනු කඩක් ඇඳගෙන කාර්තික උත්සව කෙළිසට සිතුවානුවූයේ වේදැයි විකේෂපය උපන් අවස්ථාවට ප්‍රාණය නිරුඬව අවිච්චි මහ නරකාදියෙහි උපන්හයි වදාරා එසමයෙහි දෙමහල්ලෝ නම් මෙසමයෙහි දෙමහල්ලෝමය, ඒ කාරණය ප්‍රත්‍යක්ෂව දුටු ආකාශයට දේවතාව නම් ලොච්තුරා බුදුවූ මම්මයයි වදාරා මේ පුෂ්පරත්න ජාතකය නිමවා වදාළසේක.